

Elisabeth Ågren (pastor):

Hur har Sinnesro påverkat mig och församlingen?

Sinnesrogudstjänsterna har sänkt tröskeln till kyrkan och gett församlingen ett stort förtroende i samhället och tolvstegssammanhang. Elimkyrkan har blivit ett hem för många som finns i någon form av tolvstegsgemenskap.

Sinnesrogudstjänsten har hjälpt församlingen att slappna av och öppna upp. Den allra viktigaste erfarenheten är att våga visa sin svaghet. Nakenheten och ärligheten i delningarna har hjälpt oss som församling att våga prata om våra misslyckanden och att det finns något vackert i det trasiga. Vi är alla i behov av Guds nåd, och Hans förlåtelse täcker allt, när vi bekänner den inför Honom och varandra.

Sinnesro och arbetet med de tolv stegen har utmanat oss som församling att arbeta med våra liv, att se att vi alla har saker som vi brottas med och behöver göra upp med, det som i klassisk kristen tro kallas för *helgelse*.

Att predika – när det är på liv och död

Som predikant är det utmanande och underbart att få predika för människor som är på väg till tro, som känt Guds kraft men kanske inte haft ett personligt möte med Jesus. Vid dessa tillfällen vet man att det här är på riktigt - det handlar om liv och död! Dessutom är det en utmaning att predika för åhörare som väljer att gå ut om predikan är tråkig.

För oss är det idag självklart att några behöver röka utanför kyrkan, att vi ser tatueringar och skinnbyxor, att det applåderas efter sånger och delningar och att språket ibland är mer ovårdat än kyrkspråket. Det är inget som vi längre ens reflekterar över, men det var inte så självklart för 30 år sedan.

Då pratade man om att vi kanske skulle tvingas acceptera ”två församlingar” som levde parallellt i samma byggnad för att kulturkrocken var så stor. Den gamla gudstjänsten var obegriplig för Sinnesrofolket och kyrkfolket kände sig främmande i sin egen kyrka på Sinnesrogudstjänsten. Alphakurserna kom att bli brobyggaren, tillsammans med alla möten människor emellan vid frukostbordet i vardagskyrkan.

Atmosfären är ett resultat av delningarna

Att se människor komma till tro och börja ett nytt liv genom dopet föder hopp och vilja till förändring. Idag har vi många förebilder med många års nykterhet och vandring tillsammans Jesus som medlemmar, deltagare och medverkande. De ger mandat, hopp och förtroende.

Sinnesrogudstjänsten är ett tryggt rum där det är ok att vara sig själv, att göra fel, vara nervös, spela fel eller gråta. Den generösa atmosfären är ett resultat av delningarna, och att de som leder och medverkar har en egen berättelse från missbruket och att vi öppnar upp scenen även för profana medverkande ibland.

Sinnesrogudstjänsterna har hjälpt oss att förstå det samhälle som finns utanför församlingens trygga subkultur, hur utbrett missbruket är, hur grymma konsekvenserna är och den verklighet som många brottas med. När vi inte vågat oss ut, har världen i stället kommit till oss. Sinnesro har gett oss relationer till familjer och barn i utsatta miljöer och gjort oss medvetna om att vi har en möjlighet att göra skillnad på riktigt.

Sinnesrogudstjänsterna har också påverkat vårt sätt att vara församling och fira övriga gudstjänster. Vi försöker hålla språket enkelt, inte förutsätta att folk kan bibelberättelsen, är vana att fira gudstjänst eller har lämnat över sitt liv till Jesus. Idag är ljusständning en självklar del på förmiddagsgudstjänsten, på samma sätt som den personliga förbönen är lika självklar på Sinnesrogudstjänsten.

Idag är Sinnesro våra mest besökta gudstjänster, med mellan 100-200 deltagare samt att det är ca 200 visningar digitalt. De Sinnesrogudstjänster som funnits på nätet en längre tid har uppåt 500 visningar.

Elisabeth Ågren (pastor i Baptistkyrkan Sundsvall)

Elin Hansson (pastorsstudent):

Vad har Sinnesro betytt för mig - och Baptistkyrkan Sundsvall?

Jag skriver i all ödmjukhet för jag var inte med vid starten av Sinnesro i Elimkyrkan, men jag blev frälst på en sinnesrogudstjänst för 15 år sedan. Sedan dess har jag varit med i församlingen och växt i min relation till Jesus. Sinnesro är våra mest besökta gudstjänster och jag vet att de räddat livet på många som haft det väldigt mörkt i sina liv, ja inte velat leva. Sinnesro har gett dem hopp, ljus och glädje i en värld som kan vara väldigt mörk.

De som har hittat ett hem i församlingen genom Sinnesro blir ofta ljusbärare för både sina tolvstegs-vänner och andra de vistas med utanför kyrkan. Många är hängivna att ge vidare vad de fått i tron och vill dela med sig av den. Kristina Bäcklin är en av dem. Hon har själv varit hemlös och är nu en av de drivande i Vardagskyrkan som går ner på Navet på fredagar med Kaffe med Hopp.

Navet är busstationen i Sundsvall där det handlas mycket droger. Det betyder mycket för de som har det jobbigt att det finns människor som bryr sig, att de får fika tillsammans, be en

bön om de vill och att bli sedda med Jesu ögon. Kristina är även drivande i Sinnesrogudstjänsterna och sprider hopp genom sin tacksamhet och sin starka relation med Jesus.

Vad har Sinnesrogudstjänsterna betytt för övriga i församlingen?

Jag tror att de bidragit till en ökad förståelse för beroende-sjukdomen och en tacksamhet över att få välkomna och se nya människor växa i tron. Vi behöver den andlighet Jesus berättar om vilket jag tror är att hjälpa andra att lära känna Gud.

Gunnar Grossby intervjuade en äldre församlingsmedlem på en sinnesrogudstjänst som hade känt igen sig under delningarna – det där är ju jag! Han hade själv vuxit upp i en dysfunktionell familj och genom delningarna på Sinnesro upplevde han att han inte var ensam. Jag tror att det har berikat församlingen att få se att vi alla har saker som vi är maktlösa inför och att ingenting är omöjligt för Gud.

Jesus: Jag var hungrig och ni gav mig att äta

Vardagskyrkan startades under *Gunnar och Birgitta Grossbys* tid i församlingen. Då fick människor från frivården och behandlingshem komma till Elimkyrkan för att arbetsträna. De fick en andra chans i livet i Guds stora famn. Jag tror att Sinnesro banade väg för detta. Det är med stor glädje som jag nu får jobba med Vardagskyrkan som projektkoordinator på 25% samtidigt som jag studerar till pastor på ALT.

Tårar av tacksamhet till Guds stora nåd rann nerför mina kinder när jag installerades i min tjänst och Birgitta Grossby och andra bad för mig. Sinnesrogudstjänsten och alla fina människor i församlingen har betytt otroligt mycket för många människor som fått sina liv förvandlade genom tolvstegsprogrammet och Guds stora nåd. Gud välsigne er.

Elin Hansson (pastorsstudent och koordinator för Vardagskyrkan)

Lifestory:

Lars-Gunnar puffade på för Sinnesro i Sundsvall

Efter många år i alkoholmissbruk fick jag nog efter att jag fyllt 40. Jag sa till min fru att min 50-årsdag skall firas helnyktert. Men först efter sju års helvete på "vita knogar" gav jag upp och sade till frun: Jag klarar inte detta längre, jag måste få hjälp! Detta hände 1990.

Efter att jag äntligen fick hjälp kom jag till Noor och träffade Harry Månsus, etisk rådgivare. Han frågade vid vårt första möte om jag blir skrämmd av texterna i Kungssalen där det står om Gud? Jag svarade: Inte alls, jag är döpt baptist! - Det är jag också, sa Harry.

När jag senare var på efterbehandling såg jag att det var en Sinnesrogudstjänst i en kyrka i Stockholm. Efter den upplevelsen kommer jag hem "nyfrälst" på Sinnesro-konceptet och säger till pastorn: Det här måste vi ha! Tiden går och jag stöter på Gunnar Grossby flera gånger, som till slut närmast snäser av mig och säger att det är på gång.

När jag visade den första inbjudan till Sinnesro för deltagarna i mina tolvstegsgrupper fick jag höra: Det här är väl ingenting för oss, vi har ju Stora Boken och det räcker. Men snart dök den ena efter den andra upp på sinnesrogudstjänsterna – och de blev alltfler. Jag tackar Gud, Gunnar och Birgitta Grossby för att dessa möten blev verklighet.

Sedan jag öppnade dörren för Jesus i mitt liv har det "rullat på". Min nykterhet håller i sig tack vare honom och gemenskapen i tolvstegsrummen. Det blev inte bara en helnykter 50-årsfest utan nu 31 år. Nästan lika länge har vi haft sinnesrogudstjänster i Elimkyrkan. Våra Sinnesro-möten har gett mig ett perspektiv över vad som fattas i samhället där vi måste våga öppna oss – tyvärr är alltför många rädda för det. Själv har jag bara missat ett tiotal sinnesrogudstjänster på grund av sjukdom under de snart 30 åren.

Lars-Gunnar L.